

Netsforfølgning, naar Forseelsen for saa vidt er godtgjort, som den Vedkommende er greben paa først Gjerning, men at, efter at den var bleven undersøgt i alle Enkeltheder og bevist, og efter at dens Strafbarhed er præciseret ved Dom, saa skulde man sige, at Netsforfølgningen ikke maa gaa videre. Den naturlige Forklaring synes mig dog virkelig at ligge saa nær, at man ved at bestemme, at en Rigsdagsmand ikke maa tiltales eller undertastes Baretægtsfængsel, har villet beskytte Rigsdagen imod, at nogen Vilkaarlighed fra Netsbetjentes eller Regjeringens Side kunde anvendes imod Rigsdagsmænd, hvorved disse kunde forhindres i frit at deltage i Rigsdagens Forhandlinger og Beslutninger. Der kunde tænkes Tilfælde, hvor en meget vigtig Sag stod til Afgjørelse med saa Stemmers Forskjel mellem Flertal og Mindretal, og hvor gamle Historier eller maaste rene Paastud kunde foranledige en Regjering eller en Dyrighed, som ikke havde Agtelse for den lovgivende Magt, til at undertaste saa mange Rigsdagsmænd af de forskjellige Partier Tiltale og Fængsel, at Flertallet vilde blive ført over fra den ene Side til den anden. Det er naturligvis mod saadanne Misbrug, at denne Bestemmelse skal siktre; den skal beskytte Rigsdagen mod enhver vilkaarlig Anvendelse af Netspleien til at gribe ind i Rigsdagens Virksomhed, men den skal paa ingen Maade unddrage Rigsdagsmændene for Straffeanvar. Det samme finder jeg godtgjort ad en anden Ve. Vi vide alle, at fordi vi vælges til Rigsdagen, kunne vi ikke unddrage os Opfyldelsen af vore personlige Pligter. Er en Mand enten i privat Tjenesteforhold eller i Statstjenesten, kan han ikke ved Deltagelse i Rigsdagsvirksomheden unddrage sig fra Opfyldelsen af de med disse Tjenesteforhold forbundne Pligter. Kan han ikke forene de to Stillinger, saa maa han opgive sin Stilling i Rigsdagen for at kunne opfylde sine personlige Pligter. Men foran disse personlige Pligter gaar Netspleiens Haandhævelse. Der er hverken Tjenesteforhold i Staten eller private Forhold, der kunne fritage for at gøres til Gjenstand for Netsforfølgning. Deraf maa jeg drage den Slutning, at heller ikke Stillingen som Rigsdagsmand kan unddrage derfor. Jeg for mit Vedkommende har derfor altid maattet opfatte Bestemmelsen i § 57 saaledes, at den kun angaar den vilkaarlige Fængsling eller Tiltale som kan gaa forud for den endelige Stabsfæstelse af, at der er begaaet en Forbrydelse, da der derved kunde gribes ind i Rigsdagens frie Virksomhed, men at Bestemmelsen ikke gjælder det Til-

fælde, hvor en Dom har godtgjort, at en Forbrydelse er begaaet.

N. J. Larsen: Saavidt jeg forstod det ærede Medlems Udsvikling, fører den til samme Konklusion, som gøres gjældende fra vor Side, og det har for saa vidt kun kunnet glæde mig at høre den. Han mener, at Bestemmelsens Djemed er, at Rigsdagen skal beskyttes imod den Vilkaarlighed fra Regjeringens Side, at den forrykker Styrkeforholdet mellem Partierne ved at tage Medlemmer bort af det ene Parti og sætte dem i Fængsel. Lad os tænke os at det ærede Medlem og en af hans Partifæller vare tiltalte, f. Ex. under en privat Injuriesag og dømtes til Fængsel, og at den samme Skjæbne ramte to Medlemmer fra den anden Side. Efter den Maade, hvorpaa Ministeriet gaar frem, vilde det da have det i sin Magt at lade de to Herrer paa høire Side blive siddende og tage de to Medlemmer paa venstre Side. Det er al saadan Vilkaarlighed fra Administrationens Side, som vi protestere imod.

Sagd: Denne Protest kan dog i alt Fald kun gjælde den Omstændighed, at Regjeringen har viist en saadan Genhensfuldhed mod Thinget og den sidst valgte Formand, at det har ladet ham deltage i Forhandlingerne, thi Et er at sige: Ja, saa kan Regjeringen anvende det paa den ene eller den anden Maade, og et Andet er, om det nogenfinde er anvendt paa den Maade. Dersom Regjeringen har sig ad, som det ærede Medlem siger, at man af 4 Domsældte, lod de to fra den ene Side fængsle for at affone en Straf, men ikke fængslede de to fra den anden Side, vilde jeg anse den mest energiske Klage over en saadan Optræden fra Regjeringens Side for fuldt begrundet, men noget Saadant er der jo slet ikke Tale om her. Det Enefte, man her bruger som Argument for, at der har fundet Vilkaarlighed Sted, er, at Regjeringen har ladet den sidst valgte Formand deltage i Forhandlingerne her i 8--10 Dage, inden han blev fængslet. Det er det eneste Argument, man har at støtte sig til, og jeg vil sige de Herrer, uden at der dertil skjuler sig nogen personlig Ubillie fra min Side mod Formanden eller noget Dunst om Dndt over ham, at jeg vilde ønske, at Regjeringen ikke havde gjort det. Jeg deler til en vis Grad den Anskuelse, som er udtalt rundt omkring, at den Ene skal være stillet som den Anden, at Rigsdagsmanden for Thisted Amts 4de Valgfreds (C. Ravn) og Rigsdagsmanden for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg)